

LIBRI I NEHEMIJËS

Nehemija fillon raportin e tij

1 Ky është raporti i Nehemijës, birit të Hahaljës:
Në muajin e Kislevit në vitin e 20-të të mbretërimit të perandorit persian Artakserks I, ♦ isha në selinë mbretërore në Shushan. ²Në atë kohë erdhi tek unë Hananija, njëri prej vëllezërve të mi, bashkë me disa njerëz nga Judeja. Unë i pyeta me hollësi për të kthyerit në atdhe dhe për Jerusalemin, ³dhe ata më dhanë raportin që vijon: «Të kthyerit në atdhe banojnë atje në hall të madh dhe vihen në lojë. Muret e qytetit Jerusalem janë kthyer në gërmadha dhe portat janë të shkatërruara nga zjarri.» ⁴Kur e dëgjova këtë, u ula përdhe dhe qava. Tërë ditën vajtova, agjërova dhe iu luta Perëndisë së qiellit. ⁵Iu luta kështu: «O Zot, ti Perëndia e qiellit, ti Perëndia e fuqishme që ngjall respekt të thellë! Ti qëndron besnik ndaj besëlidhjes sate dhe ndaj atyre që të duan dhe që jetojnë sipas urdhërimeve të tua. ⁶Më shiko, shërbëtorin tënd, me dashamirësi dhe dëgjoje lutjen time! Ditë e natë të lutem për izraelitët, shërbëtorët e tu. T'i pranoj mëkatet që ne izraelitët kemi bërë ndaj teje. Edhe unë dhe farefisi im kemi bërë padrejtësi. ⁷Ne jemi ngarkuar me faj të madh. Ne nuk i kemi përfilluar porositë dhe ligjet që ti na i dhe nëpërmjet shërbëtorit tënd, Moisiut. ⁸Megjithatë, kujtoje edhe një herë fjalën që na dhe nëpërmjet Moisiut: «Në qoftë se dilni të pabesë ndaj meje, do t'ju shpërndaj nëpër popuj të huaj; ⁹por në qoftë se ktheheni tek unë, merrni parasysh urdhërimet e mia dhe i zbatoni, do t'i kthej që andej ata që i kam dëbuar deri në skajin më të largët të botës. Do t'i kthej në shtëpi, në vendin që e zgjodha për vendbanim.» Kështu ke thënë, ¹⁰dhe ata janë, në fund të fundit, shërbëtorët e tu, populli yt që ti e çlirove dikur me fuqinë tënde të madhe dhe me dorën tënde të fortë. ¹¹O Zot, dëgjoje lutjen time dhe lutjen e të gjithë atyre që të shërbejnë me gatishmëri dhe me respekt të thellë! Bëj që të kem sot sukses dhe të gjej përkrahje te perandori!»
Në atë kohë shërbeja pranë perandorit për t'i shtënë pijet në kupë.

♦ 445 p.e.r. Idhin shkuar 13 vjet pas ngjarjeve të përmendura në katër kapitujt e fundit të Ezrës. Nehemija u kthye në Persi 12 vjet më vonë, më 433 p.e.r.

Kupëmbajtësi i perandorit guxon t'i bëjë një lutje...

2 Në muajin e Nisanit, në vitin e 20-të të mbretërimit të perandorit Artakserks, mbusha plot kupën e perandorit dhe ia dhashë atij. E ndieja veten shumë të shkretë, e kjo më ndodhte për herë të parë në praninë e tij. ²Perandori më tha: «Përse dukesh kaq keq? Mos je i sëmurë? Jo, nuk është kjo – ndonjë gjë tjetër po ta plas zemrën!»
Më kapi tmerri. ³Pastaj iu përgjigja: «Madhëri! Të uroj që të jetosh për jetë të jetëve! Po si të mos jem i trishtuar e të mos më plasë zemra? Qyteti ku janë varrosur të parët e mi është i shkretë dhe portat e tij janë të shkatërruara nga zjarri.»
⁴Atëherë perandori më pyeti: «A ke ndonjë dëshirë që mund ta plotësoj?» Iu drejtova me një lutje të shpejtë Perëndisë së qiellit ⁵dhe i thashë perandorit: «O mbreti im, në qoftë se të duket e mirë dhe në qoftë se i beson shërbëtorit tënd, lërmë të shkoj në Jude, në qytetin ku janë varrosur të parët e mi, që ta rindërtoj!»

...dhe merr fuqi të plota për Jerusalemin

⁶Perandori, pranë të cilit rrinte ulur perandoresha, më pyeti: «Sa kohë do të zgjasë udhëtimi yt? Kur mund të kthehesh këtu?» Kur ia thashë kohën, ra dakord dhe më dha leje të udhëtoj. ⁷Në fund shtova: «O mbreti im, në qoftë se të duket e drejtë, le të më jepet një shkrim zyrtar, drejtuar guvernatorëve të provincës perëndimore, që të më japin leje të përshkoj provincën. ⁸Përveç kësaj, më duhet një shkrim zyrtar drejtuar Asafit, kryeinspektorit të pyjeve mbretërore. Ai duhet të më japë dru ndërtimi për portat e fortifikimit para Tempullit, për murin e qytetit dhe për shtëpinë ku do të banoj.»
Perandori ma dha lejen për këtë, sepse dora e mirë e Perëndisë tim vepronte për mua. ⁹Mbreti më dha për udhëtim një rojë personale oficerësh dhe kalorësish. Kur mbërrita te guvernatorët e provincës perëndimore, ua dorëzova letrën e mbretit. ¹⁰Sinuballiti, horonasi, dhe Tovija, përfaqësuesi i tij amonas, u tërbuan nga inati, sepse kishte ardhur dikush për t'i ndihmuar izraelitët.

Përgatitjet për rindërtimin e murit të qytetit

¹¹⁻¹²Në Jerusalem, në fillim, nuk i thashë gjë askujt për atë që më kishte shtënë në mend Perëndia ime dhe se ç'doja të bëja për qytetin. Tri ditë pas arritjes sime, dola për të parë gjendjen. Me vete mora vetëm disa burra dhe një gomar për t'i hipur. Në mesnatë ¹³dolëm nga qyteti nëpër Portën e Luginës dhe shkuam në jug, drejt Burimit të Kuçedrës, deri në Portën e Plehut. Shqyrtova me përpikëri deri ku ishin rrëzuar muret e Jerusalemit dhe ku ishin djegur portat. ¹⁴Pastaj u drejtova në veri, drejt Portës së Burimit dhe Pellgut të Mbretit. Meqë nuk mund të shkoja më tej me gomar, ¹⁵zbrita pak në luginë, për të krijuar një ide për gjendjen e murit. Pastaj u ktheva mbrapsht dhe hyra përsëri nëpër Portën e Luginës.

¹⁶⁻¹⁷Kryetarët e qytetit nuk e dinin se ku kisha shkuar dhe çfarë kisha ndërmend, sepse gjer atëherë nuk i

kisha treguar gjë asnjërit prej judeasve për planet e mia. Por, pasi pashë gjendjen, u thashë priftërinjve, kryetarëve të qytetit dhe të gjithë burrave me influencë, të cilët duhej të më përkrahnin në planin tim: «Ju e shihni gjendjen e rëndë, në të cilën kemi arritur. Jerusalemi është një grumbull gërmadhash, kurse portat e qytetit janë të djegura. Ejani t'i rindërtojmë muret, që të zhduket ky turp!»

¹⁸Gjithashtu u tregova se si dora e mirë e Perëndisë tim më kishte ndihmuar dhe çfarë më kishte lejuar perandori të bëja. Atëherë ata thanë: «Ngrihuni! Le t'i përvishemi punës!» Dhe ata i hynë punës plot forcë e besim.

¹⁹Kur Sinuballiti, Tovija dhe arabët dëgjuan për këtë, ata na përqeshën dhe thanë: «Ju keni ndërmarrë diçka madhështore – tepër madhështore për ju! Në fund të fundit, mos doni të ngrini krye kundër perandorit?» ²⁰U dërgova fjalë dhe u thashë: «Perëndia e qiellit do të na e sjellë punën mbarë. Ne jemi shërbëtorët e tij dhe po fillojmë të ndërtojmë qytetin. Jerusalemi nuk është puna juaj, sepse ju nuk keni këtu as tokë, as ndonjë të drejtë gjyqësore e as ndonjë meritë për qytetari në këtë qytet!»

Lista e punëtorëve

3 Kryeprihti, Eljashivi dhe priftërinjtë e tjerë rindërtuan Portën e Deleve, e shuguruan dhe vunë kanatet e derës. Ata e rindërtuan dhe e shuguruan edhe murin në të dyja anët e portës, midis «Kullës së Njëqindshit» dhe Kullës së Hananelit.

²Banorët e Jerihos rindërtuan një pjesë kufizuese të murit. Pjesën tjetër e rindërtoi Zakuri, biri i Imrit.

³Banorët e Senaas rindërtuan Portën e Peshqve. Pas vendosjes së armaturës, vunë kanatet e portës, me pendat dhe shulat e saj.

⁴Meremoti, biri i Urijës dhe nipi i Kocit, e riparoi pjesën e murit që vinte më pas. Pjesën kufizuese me të e riparoi Meshullami, biri i Berehjes dhe nipi i Mëshezavelit. Me riparimin e pjesës që vinte pas u mor Cadoku, biri i Baanës. ⁵Banorët e Tekoas riparuan pjesën tjetër kufizuese të murit. Por, burrat me influencë të këtij qyteti, nuk pranuan ta kryenin punën që u ishte caktuar.

⁶Jehojada, biri i Paseahut, dhe Meshullami, biri i Besodjës, riparuan Portën e Jeshanës. Pas vendosjes së armaturës, vunë kanatet e portës, me pendat dhe shulat e saj.

⁷Me riparimin e pjesës së murit që kufizohet me të, u morën Melatja nga Givoni, Jadoni nga Meronoti dhe burrat nga Givoni dhe Micpa. Pranë asaj pjese gjendej selia zyrtare e guvernatorit për provincën në perëndim të Eufratit.

⁸Uzieli, biri i Harhajës, prej familjes së argjendarit, riparoi pjesën që vinte më pas. Pjesën kufizuese me të e riparoi Hananja, përzierës i melhemit. Këta të dy e fortifikuan Jerusalemin deri në «Murin e Gjerë».

⁹Refaja, biri i Hurit, kryetar i gjysmës së rrethit të Jerusalemit, riparoi pjesën e murit që vinte pas.

¹⁰Jedaja, biri i Harumafit, riparoi pjesën kufizuese me të, përballë shtëpisë së vet. Me riparimin e pjesës që vinte më pas u mor Hatushi, biri i Hashavnejës. ¹¹Malkija, biri i Harimit, dhe Hashuvi, biri i PahatMoavit, riparuan pjesën e murit që vinte pas, deri në Kullën e Furrës.

¹²Shallumi, biri i Loheshit, kryetari i gjysmës tjetër të rrethit të Jerusalemit, riparoi pjesën kufizuese të murit. Në këtë punë e ndihmonin edhe të bijat.

¹³Hanuni dhe banorët e Zanoahut rindërtuan Portën e Luginës. Ata vendosën kanatet e portës dhe vunë pendat me shulat e tyre. Përveç kësaj, ata riparuan edhe murin prej andej deri në Portën e Plehut, një largësi prej rreth 500 metrash.

¹⁴Portën e Plehut e rindërtoi Malkija, biri i Rehavit. Ai ishte kryetar i rrethit të Bet-Keremit. Ai vendosi kanatet e portës dhe pastaj vuri pendat me shulat e tyre.

¹⁵Shallumi, biri i Kolhozit, kryetar i rrethit të Micpës, rindërtoi Portën e Burimit. Ai bëri një çati të re, vendosi kanatet, dhe vuri pendat me shulat e tyre. Përveç kësaj, riparoi murin pranë pellgut të Shiloahut, afër kopshtit mbretëror, që shtrihet gjer te shkallët që zbresin nga qyteti i Davidit.

¹⁶Me riparimin e pjesës së murit që vinte më pas u mor Nehemija, biri i Azbukit, kryetar i gjysmës së rrethit të Bet-Curit. Ai u mor me riparimin e pjesës së murit përballë varreve të Davidit dhe të dinastisë së tij, deri në pellgun artificial dhe në kazermën e «30 Heronjve».

¹⁷Pjesën kufizuese të murit e riparuan levitët, nën drejtimin e Rehumit, birit të Baniut. Hashavja, kryetar i gjysmës së rrethit të Keilës, përfaqësues për rrethin e tij, riparoi pjesën që vinte më pas.

¹⁸Me riparimin e pjesës tjetër kufizuese të murit u morën levitët nën drejtimin e Binuit, birit të Henadadit, kryetar i gjysmës tjetër të rrethit të Keilës.

¹⁹Pjesën që vinte më pas e riparoi Ezeri, biri i Jeshuas, kryetar i Micpës. Pjesa e tij gjendej pranë ndërtesës së arsenalit, afër «Këndit».

²⁰Baruhu, biri i Zabait, u mor me vrull me riparimin e pjesës së murit midis 'Këndit' dhe hyrjes në shtëpinë e kryeprihtit Eljashiv.

²¹Meremoti, biri i Urijës dhe nipi i Kocit, riparoi pjesën që vinte më pas, nga hyrja në shtëpinë e Eljashivit deri në fundin e shtëpisë.

²²Pjesën kufizuese me të e riparuan priftërinjtë nga rrethinat e Jerusalemit.

²³Benjamini dhe Hashuvi u morën me riparimin e pjesës së murit që vinte pas, përballë shtëpive të tyre. Azarja, biri i Maasejës dhe nipi i Ananjës, riparoi pjesën tjetër kufizuese, afër shtëpisë së tij.

²⁴Me riparimin e pjesës që vinte më pas u mor Binui, biri i Henadadit, që nga shtëpia e Azarjës gjer te «Këndi» dhe më tej gjer te «Qoshja».

²⁵Palali, biri i Uzait, u mor me murin përballë «Këndit» dhe Kullës së Lartë, që del përpara atje ku gjendet pallati mbretëror, pranë oborrit të rojës.

Pedaja, biri i Paroshit, ²⁶dhe shërbëtorët e Tempullit që banonin në Ofel riparuan pjesën kufizuese, deri në Portën e Ujit në anën lindore dhe te kulla që del përpara.

²⁷Me riparimin e pjesës që vinte më pas, nga kulla që del përpara deri në murin pranë Ofelit, u morën banorët e Tekoas.

²⁸Pjesën mbi Portën e Kuajve e riparuan priftërinjtë, secili përballë shtëpisë së vet.

²⁹Cadoku, biri i Imerit, u mor me riparimin e pjesës së murit që gjendej përballë shtëpisë së vet.

Pjesën kufizuese e riparoj Shemaja, biri i Shehanjës, rojtari i Portës Lindore.

³⁰Hananja, biri i Shelemjës, dhe Hanuni, djali i gjashtë i Calafit, riparuan pjesën që vinte më pas.

Meshullami, biri i Berehjës, u mor me riparimin e pjesës përballë banesës së tij.

³¹Malkija, argjendari, riparoj pjesën kufizuese me të, deri në shtëpinë e shërbëtorëve të Tempullit dhe të tregtarëve, përballë kullës së rojës, dhe deri në dhomën e sipërme në qoshen verilindore.

³²Pjesën e murit që andej, deri në Portën e Deleve e riparuan argjendarët dhe tregtarët.

Prishen planet e kundërshtarëve

³³Kur dëgjoji se po e rindërtonim murin e qytetit, Sinuballitit i hipi inati. Ai u tall me ne hebrejntë ³⁴dhe tha, në prani të miqve të vet dhe të trupave të Shomronit: «E çfarë u shkon ndërmend këtyre hebrejve të mjerë? Vërtet mendojnë se mund t'u dalë mbarë? Apo mos mendojnë se me flijimet e tyre mund të arrijnë gjësendi? Pse, punë një dite është kjo? Apo mos duan të ringjallin gurët e djegur të gërmadhëve?»

³⁵Tovija, amonasi, që qëndronte pranë tij, shtoi: «Ç'ke me ta, le të ndërtojnë! Ata po ngrenë mure të tilla që, edhe një dhel për sikur të përplasat në to, do të shemben të gjitha menjëherë!»

³⁶«Ti, Perëndia jonë, – thashë, duke iu drejtuar Zotit, – dëgjoji ata si na përqeshin! Bëj që të kthehet kundër tyre ky turp! Bëj që të çohen rob dhe ta provojnë vetë këtë turp! ³⁷Mos ua fal këtë padrejtësi, mos e harro! Ata i kanë fyer të gjithë ata që merren me rindërtimin e murit.»

³⁸Me gjithë këtë shpirtligësi, ne arritëm ta rindërtonim murin. Pas disa kohësh i mbyllëm të çarat në tërë gjatësinë e murit dhe e ngritëm atë deri në gjysmën e lartësisë, sepse të gjithë punonin me vull.

4 Kur Sinuballiti, Tovija, arabët, amo nasit dhe njerëzit e Ashdodit morën vesh se ne po përparonim në rindërtimin e murit të Jerusalemit dhe filluam t'i mbyllim të çarat, u zemëruan shumë. ²Ata

komplotuan dhe vendosën të marshonin me trupat e tyre kundër Jerusalemit, për të shkaktuar atje çrregullime. ³Por ne iu lutëm Perëndisë sonë dhe vumë rojtarë për të na mbrojtur ditë e natë. ⁴Asokohe ndër judeasit qarkullonte kjo këngë:

«Gërmadhat janë pa fund dhe punëtorët janë të dërrmuar! Jemi tepër të lodhur dhe të dobët për t'i ndërtuar muret e qytetit.»

⁵Armiqtë e mi mendonin: «Para se të parandiejnë diçka, ne do të jemi mes tyre, do t'u biem mbarë dhe do t'i japim fund punës së tyre shkel e shko.»

⁶Por doli krejt ndryshe, sepse hebrejntë që banonin afër tyre na njoftonin për planet që bënin kundër nesh.

⁷Prandaj kërkova një vend të përshtatshëm për radhitjen tonë për luftë dhe e gjeta nën sheshin e mbledhjes, para murit, në një vend të thatë dhe të djegur nga dielli.

Atje i radhita të gjithë burrat e aftë për luftë, të ndarë sipas grupeve të familjeve, të armatosur me shpata, shtiza dhe harqe. ⁸Pasi kontrollova radhitjen, dola para tyre dhe u thashë kryetarëve të qytetit, kryetarëve të tjerë dhe mbarë popullit: «Mos kini frikë! Mos harroni se Zoti është i madh dhe i fuqishëm!

Luftoni për vëllezërit dhe bijtë tuaj, për bijat, gratë dhe shtëpitë tuaja!»

Ndërtimi i murit bëhet nën mbrojtjen e armëve

⁹Armiqtë tanë e morën vesh se ne ishim të armatosur. Plani i tyre dështoi – Perëndia e kishte prishur atë. Ne të gjithë u kthyem te muri, secili në punën e tij. ¹⁰Që atë ditë, punonte vetëm gjysma e njerëzve të mi, e cila merrej me ndërtimin e murit, ndërsa gjysma tjetër bënte rojë, e armatosur me shtiza, mburoja, harqe dhe koraca. Kryetarët e popullit qëndronin prapa njerëzve ¹¹që merreshin me ndërtimin e murit. Hamejtë mbanin me një dorë ngarkesën dhe me tjetrën armën. ¹²Të gjithë ndërtuesit e mbanin shpatën ngjeshur gjatë punës. Unë kisha gjithnjë me vete borizanin sinjalizues. ¹³Kryetarëve të qytetit dhe kryetarëve të tjerë, si dhe të gjithë punëtorëve u thashë: «Kantieri është shumë i gjerë. Ne duhet të shpërnda kemi nëpër tërë murin, kështu që jemi shumë të ndarë nga njëri-tjetri. ¹⁴Kur ta dëgjoni borinë në ndonjë vend, ejani menjëherë tek unë. Perëndia jonë do të luftojë për ne!»

¹⁵Kështu, ne punonim të gjithë që në mëngjes herët gjer natën vonë, por gjysma e njerëzve të mi e kishte gjithnjë shtizën në dorë dhe bënte rojë. ¹⁶Kisha dhënë urdhër që gjatë gjithë kësaj kohe, secili ta kalonte natën te njerëzit e tij në Jerusalem. Kështu, ata arritën të na ndihmonin me rojën e natës dhe ditën të shkonin në punë. ¹⁷As unë, as ndokush nga të afërmit e mi, njerëzit e mi ose rojtarët e mi, nuk u zhvesh,

dhe secili e kishte armën gjithnjë pranë vetes.

Njerëzit e varfër detyrohen të paguajnë shpenzimet

5 Në popull u përhap një pakënaqësi që sa vinte e shtoej. Burra dhe gra vinin tek unë dhe ankoheshin për vëllezërit e tyre judeas. ²Disa ankoheshin kështu: «Ne kemi shumë fëmijë dhe nuk e dimë nëse mund të fitojmë drithë sa të kemi që t'u japim për të ngrënë.» ³Disa ankoheshin kështu: «Ne jemi të detyruar t'i lëmë peng fushat tona, vreshtat tona dhe shtëpitë tona, për të blerë bukë në kohën e urisë.» ⁴Disa të tjerë ankoheshin kështu: «Ne jemi të detyruar t'i lëmë peng fushat dhe vreshtat tona, për t'i dhënë taksën perandorit.» ⁵Të gjithë thoshin: «A mos jemi ne prej të njëjtit mish dhe prej të njëjtit gjak me vëllezërit tanë fisnorë? A mos janë fëmijët tanë aq të mirë sa fëmijët e tyre? E megjithatë, ne detyrohemi t'i japim skllëvër bijtë tanë dhe bijat tona. Disa prej bijave tona janë trajtuar keq dhe ne nuk mund të bëjmë asgjë kundër kësaj. Fushat dhe vreshtat tona u takojnë të tjerëve.» ⁶U zemërova shumë kur mora vesh këtë padrejtësi të madhe. ⁷E mendova mirë çështjen. Pastaj, mendimin tim ua thashë hapur kryetarëve të qytetit dhe kryetarëve të tjerë: «Si guxoni ta shpërdoroni kështu, pa turp, gjendjen e vështirë të vëllezërve tuaj fisnorë?» E shtrova çështjen para mbledhjes së mbarë kishës ⁸dhe i qortova fajtorët: «Me sa kishim mundësi, ne kemi paguar për të çliruar shumë veta prej vëllezërve tanë fisnorë judeas, që ishin shitur ndër popujt e huaj. Tani, mos doni t'i shitni përsëri si skllëvër vëllezërit tuaj, që ne pastaj duhet t'i riçlirojmë përsëri me shpërblim?» Asnjëri prej tyre nuk ishte në gjendje të përgjigjej. ⁹Unë shtova: «Kjo që bëni ju është krim! Ju duhet të jetoni duke pasur respekt të thellë për Perëndinë. Por, me sjelljen tuaj, ju bëni që ne të vihemi në lojë nga popujt e tjerë, që janë armiqtë tanë. ¹⁰Edhe unë, të afërmit e mi dhe njerëzit e mi, kemi dhënë hua ar dhe drithë. Ne jemi gati të heqim dorë nga çdo kthim i borxhit. ¹¹Faljuani edhe ju borxhlinjve tuaj një pjesë prej asaj që ua keni dhënë borxh, qoftë të holla dhe drithë, qoftë verë dhe vaj! Kthejuni sot fushat, vreshtat, ullinj të dhe shtëpitë e tyre!»

Nehemija si shembull i shkëlqyeshëm

¹²Atëherë ata thirrën: «Do t'ua kthejmë të gjitha dhe nuk do të kërkojmë asgjë prej tyre! Do të veprojmë për gjithçka sipas urdhrat tënd!» Unë i thirra priftërinjtë të vinin tek unë dhe dhashë urdhrë që kreditorët të betoheshin para tyre për premtimin që morën. ¹³Pastaj, shkunda para gjithë kishës kindat e petkut tim dhe shpalla: «Ja, kështu do ta shkundë edhe Perëndia këdo që nuk mban besën. Do t'ia heqë të mirat e pasurinë dhe do ta lërë pa gjë në vatër!» Mbarë populli thirri: «Amen, ashtu qoftë!» Të gjithë lavdëruan Zotin dhe ranë dakord me këtë marrëveshje. ¹⁴Unë vetë hoqa dorë që në fillim nga shpenzimet që bëheshin për të më mbajtur mua dhe të afërmit e mi, të cilat më përkitnin si guvernator i rrethit të Judesë, për plot 12 vjet, nga viti i 20-të deri në vitin e 32-të të mbretërimit të perandorit Artakserks. ¹⁵Guvernatorët e mëparshëm e kishin ngarkuar popullin me barrë të rënda. Ata kishin kërkuar prej tij jo vetëm bukë dhe verë, por edhe 40 monedha argjendi çdo ditë. Edhe njerëzit e tyre e shtypnin popullin. Meqë unë e dëgjoja dhe i bindesha Perëndisë, nuk veprova kështu. ¹⁶Të gjitha forcat e mia i kam vënë për ndërtimin e murit. Në këtë punë më kanë ndihmuar edhe njerëzit e mi. Askush prej nesh nuk ka fituar tokë me këtë punë. ¹⁷Unë kisha për të ushqyer 150 burra prej administrimit hebre të rrethit, si dhe mysafirët që vinin te ne nga popujt rreth nesh. ¹⁸Çdo ditë atyre u përgatiteshin një ka, gjashtë dele të zgjedhura dhe shumë shpendë. Çdo 10 ditë furnizoheshin me verëra të ndryshme në sasi të madhe. Megjithatë nuk u kërkoja shpenzimet e jetesës, që më përkitnin mua si guvernator, sepse populli ishte mjaft i rënduar me barrën e punëve të ndërtimit. ¹⁹Mendo për mua, o Perëndia ime, mendo për të gjitha të mirat që i kam bërë këtij populli!

Kundërshtarët duan ta frikësojnë Nehemijën

6 Sinuballiti, Tovija, arabi Geshem dhe armiqtë tanë të tjerë e morën vesh se kishte përfunduar ndërtimi i murit dhe se nuk kishte më asnjë të çarë tjetër në mur. Mirëpo, ende nuk i kishim vënë kanatat e portave. ²Pikërisht atëherë Sinuballiti dhe Geshemi më dërguan ftesë me një lajmëtar, që të takohesha me ta në Kefirim, në Luginën e Onos. Meqë kishin ndër mend të më bënin keq, ³u përgjigja me lajmëtar: «Jam aq i zënë me detyra të rëndësishme, sa që nuk mund të vij. Në qoftë se vij për t'u takuar me ju, tërë puna do të ndërpritej.» ⁴Katër herë ata më dërguan të njëjtën ftesë dhe çdo herë unë u dërgova të njëjtën përgjigje. ⁵Sinuballiti nuk hoqi dorë. Herën e pestë dërgoi shërbëtorin e tij me një letër të pavulosur. ⁶Në të thuhej: «Siç më ka vërtetuar Geshemi, në popull është përhapur lajmi se ti, bashkë me hebrenjtë, po përgatitni kryengritje. Për këtë qëllim i keni rindërtuar edhe muret. Gjithashtu, thuhet se ti dëshiron të bëhesh mbret. ⁷Gjoja ke emëruar profetë, që kanë për detyrë të shpallin gjithkund në Jerusalem: «Juda ka përsëri mbret!» Nuk do të vonojë dhe lajme të tilla do t'i shkojnë në vesh edhe perandorit. Prandaj të propozoj një takim, ku mund të flasim me njëri-tjetrin për këto punë.» ⁸I dërgova këtë përgjigje: «Ajo që po shkruan nuk qëndron gjëkund. Siç duket, i ke shpikur vetë të gjitha

këto.»⁹Ata kërkuan të na frikësonin, që t'i ndërpritnim punimet. Por unë thashë me vete: «O Zot, më forco në detyrën time!»

¹⁰Një ditë, i bëra vizitë Shemajës, birit të Delajës dhe xhaxhait të Mehetavelit, sepse ky nuk mund të vinte tek unë. Ai më tha: «Ne të dy duhet të shkojmë në Tempull dhe atje të mbyllemi; sepse ata kanë ndër mend të të vrasin. Do të vijnë sonte natën!»

¹¹Unë iu përgjigja: «Një njeri në pozitën time nuk ikën. E si mund të guxoj të futem në Tempull? Një krim të tillë do ta paguaja me kokë! Jo, nuk do të shkoj!»¹²Në të vërtetë, e kisha kuptuar se Shemaja nuk kishte folur në emër të Zotit. Vërtet kishte folur me mua si profet, por Tovija dhe Sinuballiti e kishin blerë me para.¹³Ata donin ta përdornin atë për të më frikësuar. Ata donin që unë të ndiqja këshillën e Shemajës dhe të bëja padrejtësi. Atëherë ata do ta shfrytëzonin këtë rast për të prishur namin tim dhe për të më vënë në lojë.

¹⁴Ti, o Perëndia ime, mos harro, çfarë më kanë bërë Tovija dhe Sinuballiti! Mendo për gjithçka që kanë bërë profeteshë Noadia dhe profetët e tjerë për të më frikësuar.

Përfundimi i murit

¹⁵Megjithë vështirësitë muri u përfundua plotësisht. Ditën e 25-të të muajit Elul, pas 52 ditësh, ia kishim arritur ta riparanim.¹⁶Kur e dëgjuan popujt armiq që banonin rreth nesh, u trembën. E gjithë mendjemadhësia u ishte zhdukur, sepse kjo i detyroi ta kuptonin se këtë punë e kishte përfunduar Perëndia jonë.

¹⁷Tërë kohën judeasit me influencë mbanin letërkëmbime të shpeshta me Tovijën.¹⁸Shumë veta në Jude ishin të lidhur me të me besë, sepse ai ishte vjehri i Shehanjës, birit të Arahut. Përveç kësaj, biri i Tovijës, Johanani, ishte martuar me një bijë të Meshullamit, birit të Berehjes.¹⁹Këta njerëz shkuan aq larg, sa që në praninë time lavdëruan meritat e Tovijës dhe i kallëzonin atij çdo pohim timin. Prandaj ai më dërgonte letra për të më frikësuar.

Në Jerusalem organizohet shërbimi i rojës

7Kur mbaroi rindërtimi i murit, dhashë urdhër t'i vinin kanatat e portave. Pastaj rojtarët e portave, këngëtarët dhe levitët filluan shërbimin e tyre në Tempull.²Me mbrojtjen e Jerusalemit e ngarkova tim vëlla, Hananiun, dhe Hananjën, komandantin e kështjellës. Hananja ishte një njeri që meritonte besim të plotë dhe bindja e tij ndaj Perëndisë ishte shembullore.³Atyre u thashë: «Portat e Jerusalemit do të hapen vetëm kur dielli të jetë ngritur lart në qiell dhe do të mbyllen me shula në mbrëmje, para se njerëzit të jenë futur në shtëpitë e tyre. Caktoni një shërbim rojeje, ku të jenë përfshirë të gjithë burrat e qytetit. Një pjesë duhet të vendoset si rojë në vendet me rrezik, kurse të tjerët duhet të bëjnë rojë para shtëpive të tyre.

Lista e të kthyerve në atdhe

⁴Jerusalemi ishte një qytet shumë i madh dhe i gjerë, por numri i banorëve të tij ishte i vogël dhe gjithkund kishte vende pa ndërtime.⁵Perëndia ime më çoi në mend t'i thërrisja të mblidheshin të gjithë kryetarët e qytetit, kryetarët e tjerë dhe mbarë populli për të kryer një regjistrim të popullsisë. Me këtë rast gjeta librin ku ishin regjistruar të kthyerit e parë në atdhe. ♦ Atje thuhej:

⁶Shumë veta, të parët e të cilëve rridhnin nga provinca persiane Jude, u larguan nga Babilonia dhe u kthyen në Jerusalem dhe në Jude, secili në krahinën e vet në atdhe. Familjet e tyre kishin jetuar në Babiloni, që nga koha ku i kishte larguar nga vendi i tyre perandori Nebukadnecar.⁷⁻³⁸Kryetarët e tyre ishin: Zerubaveli, Jeshua, Nehemija, Azarja, Raamja, Nahamaniu, Mordohai, Bilshani, Mispereti, Bigvai, Rehumi dhe Baana.

Këtu vijon një listë e klaneve izraelite që u kthyen nga robëria, me numrin e pjesëtarëve të tyre:

Paroshi: 2.172 veta, Shefatja: 372, Arahui: 652, PahatMoavi (pasardhësit e Jeshuas dhe Joavit): 2.818, Elami: 1.254, Zatu: 845, Zakai: 760, Binui: 648; Bevai: 628, Azgadi: 2.322, Adonikami: 667, Bigvai: 2.067, Adini: 655, Ateri (pasardhësit e Hizkijës): 98, Hashumi: 328, Becai: 324, Harifi: 112, Givoni: 95, prej Bet-Lehemit dhe Netofës: 188, prej Anatotit: 128, prej Bet-Azmavetit: 42, prej Kirjat-Jearimit, Kefirës dhe Beerotit: 743, prej Ramës dhe Gevës: 621, prej Mihmasit: 122, prej Bet-Elit dhe Ajit: 123, prej Nevos tjetër: 52, Elami (tjetër): 1.254, Harimi: 320, prej Jerihos: 345, prej Lodit, Hadidit dhe Onos: 721, Senaa: 3.930.

³⁹⁻⁴²Prej klaneve priftërore u kthyen në shtëpi: Jedaja (pasardhës i Jeshuas): 973, Imeri: 1.052, Pashuri: 1.247; dhe Harimi: 1.017.

⁴³Prej levitëve: klani i Jeshuas (pasardhësit e Kadmielit, Binuit dhe Hodavjës): 74.

⁴⁴Prej këngëtarëve të Tempullit: pasardhësit e Asafit: 148.

⁴⁵Prej rojtarëve të Tempullit: klanet e Shallumit, Aterit, Talmonit, Akuvit, Hatitës dhe Shovait – gjithsej 138.

⁴⁶⁻⁵⁶Prej shërbëtorëve të Tempullit u kthyen klanet që vijnë: Ciha, Hasufa, Tabaoti, Kerosi, Sia, Padoni, Levana, Hagava, Shalmi, Hanani, Gideli, Gaheri, Reaja, Recini, Nekoda, Gazami, Uza, Paseahu, Besai,

meunasit dhe nefusasit, Bakvuku, Harhuri, Bacluti, Mehida, Harsha, Barkosi, Sisera, Temahu, Neciahu dhe Hatifa.

⁵⁷⁻⁵⁹Në atdhe u kthyen klanet e shërbëtorëve (shtetërorë) të Solomonit që vijnë:

Sotai, Sofereti, Ferida, Jaala, Darkoni, Gideli, Shefatja, Hatili, PoheretCevajimi dhe Amoni.

⁶⁰Shërbëtorët e Tempullit dhe pasardhësit e shërbëtorëve (shtetërorë) të Solomonit që u kthyen në atdhe ishin gjithsej 392.

⁶¹⁻⁶²Nga Tel-Melahu, Tel-Harsha, Keruv-Adoni dhe Imeri, 642 veta rridhnin prej klaneve të Delajës, Tovijës dhe Nekodës. Por ata nuk mund të dëshmonin se ishin me prejardhje izraelite.

⁶³⁻⁶⁴Në mes të priftërinjve kishte disa të atillë që nuk mund ta gjenin gjenealogjinë e tyre. Të tillë ishin klanet Havaja, Koc dhe Barzillai. Stërgjyshi i fisit të Barzillait ishte martuar me një bijë të Barzillait prej Gileadit dhe kishte marrë emrin e saj. Meqë këto tri fise nuk mund ta provonin rrjedhjen e tyre priftërore, ato u shpallën të papastra dhe u përjashtuan nga shërbimi priftëror.

⁶⁵Guvernatori ua ndaloi të hanin nga dhuratat e shenjta të caktuara për flijim, derisa të emërohej një kryepriift, i cili do të mund ta sqaronte rastin e tyre.

⁶⁶⁻⁶⁸Bashkësia e të kthyerve në atdhe numëronte gjithsej 42.360 veta.

Pastaj pasojnë:

Shërbëtorë dhe shërbëto: 7.337, këngëtarë dhe këngëtare: 245, deve: 435, gomarë: 6.720.

⁶⁹⁻⁷¹Shumë veta prej të kthyerve dhanë një kontribut për arkën e rindërtimit:

Guvernatori – 1.000 monedha ari, 50 kupa për flijime, 30 rroba priftërore, 285 kg argjendi.

Kryetarët e klaneve – 20.000 monedha ari dhe 1.250 kg argjendi.

Pjesa tjetër e popullit – 20.000 monedha ari, 1.140 kg argjendi dhe 67 rroba priftërore.

⁷²Priftërinjtë, levitët dhe një pjesë e popullit, konkretisht rojtaret e portave, këngëtarët dhe shërbëtorët e Tempullit, si dhe të gjithë izraelitët e tjerë u vendosën në trojet e atdheut të tyre.

Kur u afrua muaji i shtatë, të gjithë izraelitët banonin përsëri në qytetet e tyre.

♦ [Ata ishin kthyer 93 vjet më parë në përgjigje të dekretit të Kirit.](#)

Ezra i bën të njohur popullit Ligjin e Zotit

8¹⁻³Ditën e parë të muajit të shtatë, mbarë populli u mbledh në sheshin para Portës së Ujit. Ata i thanë Ezrës, përfaqësuesit mbretëror për çështjet lidhur me Ligjin e Zotit: «Silleni këtu librin që Zoti ua dha izraelitëve nëpërmjet Moisiut! Atëherë prifti Ezra e mori librin e Ligjit dhe doli me të para kishës, burrave dhe grave dhe të gjithë fëmijve që ishin në moshë të duhur për ta kuptuar. Që nga mëngjesi herët, deri në mesditë, ⁴ai lexoi nga një podium, që ishte ndërtuar për këtë qëllim. Pranë tij qëndronin në anën e djathtë: Matitja, Shema, Anaja, Urija, Hilkija dhe Maaseja, kurse në anën e majtë: Pedaja, Mishaeli, Malkija, Hashumi, Hashbadana, Zakaria dhe Meshullami.

⁵Ezra hapi pergamenën. Meqë qëndronte më lart sesa populli, të gjithë e panë. Pastaj populli u ngrit në këmbë. «Së pari Ezra lavdëroi Zotin, Perëndinë e madh, dhe të gjithë iu përgjigjën duke ngritur duart lart për t'u lutur: «Amen, Amen!» Ata ranë në gjunjë dhe e prekën tokën me ballë, për t'i treguar Zotit respektin e tyre të thellë. ⁷Levitët Jeshua, Baniu, Sherevja, Jamini, Akuvi, Shavbetai, Hodija, Maaseja, Kelita, Azarja, Jozavadi, Hanani dhe Pelaja shkuan te njerëzit dhe i ndihmonin për ta kuptuar atë që lexohej. ⁸Ata bënë një përkthim gojor të Ligjit ♦ dhe ua shpjegonin njerëzve që ata të mund ta kuptonin. ⁹Por kur populli dëgjoi se ç'kërkonte Ligji prej tyre, të gjithë filluan të qanin me zë të lartë. Atëherë Ezra, Nehemija dhe levitët u thanë: «Mos u trishtoni dhe mos qani! Sot është një ditë festimi për nder të Zotit, Perëndisë suaj.» ¹⁰Pastaj Ezra u tha: «Shkoni, hani dhe pini! Merrni më të mirën e asaj që keni, dhe jepjuani atyre që nuk kanë asgjë. Dita e sotme i takon Perëndisë sonë! Dhe mos kini merak, sepse gëzimi për Zotin do t'ju japë përsëri zemër.» ¹¹Edhe levitët e qetësuan popullin: «Mos u trishtoni, sepse kjo ditë i takon Zotit. Ju nuk duhet të keni merak!» ¹²Njerëzit shkuan në shtëpi dhe festuan një festë të gëzuar. Ata hëngrën e pinë dhe e ndanë darkën e tyre të festës me ata që nuk kishin asgjë, sepse e kishin kuptuar mirë atë që iu lexua.

♦ [nga hebraishtja në aramaisht.](#)

Populli kremton festën e tëbanave

¹³Ditën e dytë shkuan tek Ezra kryetarët fisnorë të mbarë popullit, bashkë me priftërinjtë dhe levitët, për t'u njohur më hollësisht me tekstin e Ligjit. ¹⁴Atëherë ata gjetën në Ligj atë që kishte shkruar Moisiu me urdhrin e Zotit: «Gjatë kohës së festës, muajin e shtatë, izraelitët duhet të banojnë në tëbana.» ¹⁵Për këtë ata urdhëruan të shpallnin në Jerusalem dhe në të gjitha qytetet: «Dilni në malet përreth dhe mblidhni degë ullinjsh, mirtash, hurmash dhe pemësh të tjera me gjethe të dendura, që të ndërtojmë tëbanat, të cilat caktohen në Ligj.» ¹⁶Populli doli, mbledhi degë dhe me to ndërtoi për vete tëbana, disa mbi tarracat e shtëpive të tyre, disa të tjerë në oborret e tyre, në oborret e para të Tempullit dhe në sheshet e hapura para Portës së Ujit dhe para Portës së Efraimit.

¹⁷Mbarë bashkësia e të kthyerve ndërtoi tëbana dhe njerëzit banuan në to. Që nga koha e Joshuas, birit të Nunit, e gjer atë ditë izraelitët nuk e kishin kremtuar festën e tëbanave në atë mënyrë. Të gjithë ishin të lumtur dhe plot gëzim. ¹⁸Çdo ditë, nga dita e parë, deri në ditën e fundit të festës, Ezra lexonte me zë të lartë pjesë nga libri i Ligjit. Ditën e tetë u organizua mbledhja e caktuar në Ligj.

Populli pranon mëkatet e vet

9Ditën e 24-të të të njëjtit muaj, izraelitët agjëruan. Ata u veshën me rroba pendimi dhe e mbuluan kokën me dhe. ²Ata ishin shkëputur nga të gjithë joizraelitët dhe tani ishin mbledhur për të pranuar mëkatet e veta dhe mëkatet e të parëve. ³Të gjithë qëndronin në vendet e veta dhe për tri orë u lexua nga libri i Ligjit të Zotit, Perëndisë së tyre. Pastaj ranë përmbys para Zotit dhe për tri orë i pranuan mëkatet e tyre.

⁴Mbi podium u ngjitën levitët: Jeshua, Bani, Kadmieli, Shevanja, Buni, Sherevja, Bani tjetër dhe Kenani. Ata iu lutën me zë të lartë Zotit, Perëndisë së tyre. ⁵Dhe levitët Jeshua, Kadmieli, Bani, Hashavneja, Sherevja, Hodija, Shevanja dhe Petahja thanë duke thirrur: «Ngrihuni në këmbë! Lavdërojeni Zotin, Perëndinë tuaj, për jetë të jetëve! Të gjithë le ta lavdërojnë Perëndinë e fuqishëm, megjithëse ai është më i madh sesa mund ta shprehin fjalët njerëzore!»

⁶Pastaj mbarë populli u lut kështu: «Ti je Zoti, ti dhe askush tjetër! Ti ke krijuar qiellin me hapësirën e tij dhe me të gjitha yjet e tij. Ti ke krijuar tokën dhe detin, si dhe të gjitha qeniet që banojnë në to. Të gjitha atyre u ke dhuruar jetën, dhe të fuqishmit në qiell të adhurojnë.

⁷Ti, o Zot, Perëndia jonë, zgjodhe Avramin dhe e nxori nga Uri i kaldenjve; ti ia vure emrin Avraham. ⁸Ti e pe se ai ta mbante besën, dhe bëre besëlidhje me të, duke i dhënë këtë premtim: «Vendin ku banojnë kënanasit, hitasit amorasit, perizasit, jevusasit dhe girgashasit po ua jap pasardhësve të tu.» Ti e ke mbajtur premtimin, ti je plotësisht i besuar!

⁹Ti i pe paraardhësit tanë në Egjipt, dhe se si i shtypnin me egërsi egjiptianët. Ata të thirrën për ndihmë pranë Detit të Xunkthtë, ti i dëgjove dhe u dhe përgjigje. ¹⁰Faraoni, ministrat e tij dhe gjithë populli i tij i trajtuan të parët tanë me mendjemadhësi. Pastaj ti ua tregove fuqinë tënde dhe ndërhyre me vepra të fuqishme. Kështu fitove nam të përjetshëm dhe tani emri yt është i njohur gjithkund. ¹¹Para syve të tyre e ndave detin; ata kaluan përmes pa iu lagur këmbët. Por ndjekësit e tyre i përplase nëpër dallgë dhe si gurë ata u fundosën në thellësi. ¹²Ditën i udhëhoqe me shtëllungë resh dhe natën ua ndriçove udhën me shkëlqimin e shtëllungës së zjarrtë. ¹³Ti zbritë në Sinai dhe fole me ta nga qielli. U dhe rregulla të qarta, ligjet, në të cilat mund të mbështeteshin, me rregulla të mira dhe urdhra. ¹⁴Ti i mësove të njohin të shtunën si një ditë që të takon ty; nëpërmjet shërbëtorit tënd, Moisiut, u dhe rregulla dhe urdhërimet që mbështeten në Ligjin. ¹⁵Kur ata ishin të uritur, u dhe bukë nga qielli; prej shkëmbinjve bëre që të rridhte uji për të shuar etjen e tyre. Pastaj u dhe urdhër ta pushtonin vendin, atë vend, që ti ua kishe premtuar duke ngritur dorën lart në shenjë betimi.

¹⁶Por, të parët tanë u bënë mendjemëdhenj, dhe me kryelartësi nuk i përfillën më udhëzimet e tua. ¹⁷Ata nuk deshën të të dëgjonin; shumë shpejt i harruan mrekullitë e tua, me të cilat i kishe ndihmuar. Iu mbush mendja të ktheheshin përsëri në Egjipt, në robëri. Por ti je Perëndi që fal mëkatet, ti je plot dashuri dhe mëshirë, plot durim dhe besnikëri të qëndrueshme. Nuk i le në baltë, ¹⁸madje as kur derdhën shtatoren e demit e thanë: «Ti je perëndia ynë, që na nxori nga Egjipti.» Kaq të kanë fyer! ¹⁹Por ti, me mëshirën tënde të madhe, nuk i le në fatin e tyre, kur endeshin nëpër shkretëtirë. Nuk ua hoqe shëllungën e reve; ajo mbeti çdo ditë shoqëruesi i tyre, ashtu si dhe shtëllunga e zjarrtë, që u ndriçonte rrugën gjatë natës. ²⁰Ti u dhe Shpirtin tënd të mirë për t'i çuar në gjykim të drejtë. Me manë e shove urinë e tyre, dhe ujë u dhe për të pirë kur kishin etje. ²¹Për dyzet vjet, në kohën e kalimit të tyre nëpër shkretëtirë, i furnizove me gjithçka që u nevojitej. Veshjet e tyre nuk u prishën dhe këmbët e tyre nuk u ënjtën nga ecja.

²²U dorëzove mbretër dhe popuj; ata pushtuan njërin vend pas tjetrit. Ata pushtuan Heshbonin, vendin e mbretit Sihon, dhe Bashanin ku mbretëronte Ogu. ²³⁻²⁴U dhurove aq shumë fëmijë sa janë yjet në qiell. Të parët i kishe urdhëruar të shkonin dhe ta pushtonin vendin. Bijtë e tyre i bëre të futeshin në të; ata shkuan dhe e shtinë atë në dorë. Kënanasit, që dikur banonin atje, i detyruan të binin në gjunjë para tyre. Ua dorëzove të gjithë sundimtarët e vendit dhe popujt e tyre, kështu që bënë me ta çfarë deshën.

²⁵Qytetet e fortifikuara i morën, pushtuan një vend pjellor dhe shtëpi të mbushura me pasuri, burime të hapura në shkëmb, vreshta, ullinj dhe pemë frutore të shumëllojshme. Ata hëngrën e u ngopën dhe i gëzuan dhuratat e tua të mira.

²⁶Por pastaj ata u rebeluan dhe ngritën krye kundër teje; ata i kthyen shpinën Ligjit tënd. I vranë profetët që u vunë në dukje mëkatet e tyre dhe që i paralajmëruan të ktheheshin tek ti. Kështu të fyenin herë pas here. ²⁷Prandaj ti i dorëzove te armiqtë e tyre, të cilët i shtypnin egërsisht. Kur nuk mund ta duronin më hallin e tyre, ata të thirrën për ndihmë. E ti i dëgjove nga qielli, sepse kishe mëshirë për ta. Ti u dërgove shpëtimtarë të guximshëm për t'i çliruar nga shtypësit e tyre. ²⁸Por, sa filluan të merrnin frymë, ranë përsëri në mëkatet e tyre të dikurshme dhe ti i dorëzove përsëri tek armiqtë e tyre. Përsëri të thirrën për ndihmë. Përsëri ti i dëgjove nga qielli dhe i shpëtove herë pas here, sepse kishe mëshirë për ta. ²⁹Ti i

paralajmërove të ktheheshin tek ti dhe ta dëgjonin përsëri Ligjin tënd. Por ata mbetën kryelartë dhe nuk iu kthyen urdhërimeve të tua. I shkelën urdhërimet e tua, të cilat i tregojnë rrugën për në jetë kujtdo që ecën sipas tyre. Ata të kthyen kurrrizin, me kryelartësi të dolën përballë dhe nuk pranuan të të dëgjonin.³⁰U përmbajte e durove për shumë vjet, i paralajmërove nëpërmjet Shpirtit tënd, i cili ua shtiu në mend profetëve fjalën tënde; por ata e bënë veshin e shurdhër. Prandaj, në fund, i dorëzove te popujt e vendeve të tjera.³¹E megjithatë, mëshira jote ishte aq e madhe, sa që nuk i shfarose. Nuk i le në baltë, se ti je Perëndi plot dashuri dhe mëshirë!

³²O Perëndi, Perëndia jonë! Ti je shumë i madh, i fuqishëm dhe ngjall respekt të thellë. Ti ke bërë me ne besëlidhjen tënde dhe qëndron i patundur e besnik ndaj saj. Mos rri i pandjeshëm ndaj asaj që po vuajmë! Mbretërit dhe udhëheqësit tanë e kanë pësuar, priftërinjtë dhe profetët tanë, mbarë populli, të parët tanë kanë vuajtur, që nga koha e sundimtarëve asirianë deri më sot!³³Ti kishe të drejtë për gjithçka që na ka ndodhur; sepse ti qëndrove besnik, kur ne ishim të pabesë.³⁴Mbretërit dhe udhëheqësit tanë, priftërinjtë dhe të parët tanë nuk e zbatuan Ligjin tënd, nuk i përfillën urdhërimet e tua, e as paralajmërimet e tua.³⁵Ti bërë që ata të qëndronin mbi popujt e tjerë dhe i mbushe me dhurata, u dhe trashëgim një vend të gjerë e të pasur. Por ata nuk pranuan të të shërbenin dhe ta linin mënjandë padrejtësinë e tyre.³⁶Dhe ne sot, ne jemi skllëvër, këtu, në vendin që ua dhe të parëve, nga prodhimi i të cilit ne kishim për të jetuar – ne jemi skllëvër në këtë vend!³⁷Prodhimet e tij u shkojnë mbretërve që ti i ke caktuar për të sunduar mbi ne, sepse jemi ngarkuar me faj shumë të rëndë. Ata janë sundimtarë mbi ne dhe mbi bagëtinë tonë; ata bëjnë me ne ashtu siç u pëlqen. Prandaj jemi në hall të madh!”

Populli angazhohet

10 Pasi i kuptuam dhe i pranuan mëkatet tona, u zotuan (ta dëgjonim Zotin) dhe këtë e bëmë me shkrim. Kryetarët tanë, levitët tanë dhe priftërinjtë tanë vunë nënshkrimet e tyre në këtë dokument për ta miratuar.

²Të parët e nënshkruan dokumentin guvernatori Nehemija, biri i Hahaljës, dhe Cidkija.³⁹Pastaj vijonin priftërinjtë: Seraja, Azarja, Jeremia, Pashuri, Amarja, Malkija, Hatushi, Shevanja, Malluhu, Harimi, Meremoti, Obadja, Danieli, Ginetoni, Baruhu, Meshullami, Avija, Mijamini, Maazja, Bilgai dhe Shemaja.¹⁰⁻¹⁴Pastaj vijuan levitët: Jeshua, biri i Azanjës, Binui nga klani i Henadadit dhe Kadmielit, si dhe farefisi i tyre, Shevanja, Hodija, Kelita, Pelaja, Hanani, Miha, Rehovi, Hashavja, Zakuri, Sherevja, Shevanja, Hodija, Baniu dhe Beninui.

¹⁵⁻²⁸Pastaj vijuan kryetarët e popullit: Paroshi, Pahat-Moavi, Elami, Zatu, Baniu, Buniu, Azgadi, Bevai, Adonija, Bigvai, Adini, Ateri, Hizkija, Azuri, Hodija, Hashumi, Becai, Harifi, Anatoti, Nevai, Magpiashi, Meshullami, Hezir, Meshezaveli, Cadoku, Jadua, Pelatja, Hanani, Anaja, Hoshea, Hananja, Hashuvi, Loheshi, Pilha, Shoveku, Rehum, Hashavna, Maaseja, Ahija, Hanani, Anani, Malluhu, Harimi dhe Baana.

Përmbajtja e zotimit

²⁹Me këtë zotim u lidhën të gjithë të tjerët: priftërinjtë, levitët, rojtarët e portave, këngëtarët, shërbëtorët e Tempullit, dhe të gjithë ata që i kishin prerë lidhjet me grupet joizraelite të vendit, u zotuan për të zbatuar Ligjin e Zotit. Me të u lidhën edhe gratë e tyre, si dhe bijtë dhe bijat e tyre, ata që ishin mjaft të pjekur për ta kuptuar vetë Ligjin.³⁰Ata të gjithë u zotuan me be që t'i përmbaheshin Ligjit, të cilin Perëndia na e kishte dhënë nëpërmjet shërbëtorit të tij, Moisiut, dhe që t'i zbatonin të gjitha urdhërimet, rregullat dhe udhëzimet e Zotit, Perëndisë sonë. Ne u lidhëm me besë për t'iu përmbajtur pikave që vijnë:

³¹Nuk do t'i martojmë bijat tona me pjesëtarë të popujve të huaj, që banojnë në këtë vend, as nuk do të marrim prej tyre vajza për t'i martuar me bijtë tanë.

³²Në qoftë se të huajt na ofrojnë për shitje ditën e shtunë grurin e tyre ose mallra të tjera, nuk do t'i blejmë.

Një herë në çdo shtatë vjet do ta lëmë tokën ugar dhe do të heqim dorë nga kërkimi i borxheve.

³³Çdo vit do të paguajmë një monedhë argjendi të vogël për shërbimin e Tempullit; ³⁴për bukët e kushtuara, për blatimin drithor dhe për flijimet e përditshme të përkushtimit, për flijimin e së shtunës, për flijimin me rastin e festës së hënës së re dhe me rastin e ditëve të tjera të festës, për dhurata të kushtuara dhe për flijimet e pajtimit, si dhe për punimet e mirëmbajtjes së Tempullit të Perëndisë sonë.

³⁵Bashkë me priftërinjtë dhe me levitët do të vendosim me short, cilët klane duhet të na furnizojnë me dru zjarri në kohët e caktuara për flijimet që duhen djegur në altar në Tempullin e Zotit, siç caktohet në Ligj.

³⁶Çdo vit do të sjellim në Tempullin e Zotit prodhimet e para të fushave dhe të pemëve tona.

³⁷Sipas rregullave të Ligjit, bijtë tanë që do të lindin të parët, si dhe të vegjlit e parë që do të pjellin lopët, delet e dhitë tona, do t'i sjellim të priftërinjtë që janë në shërbim në Tempullin e Perëndisë sonë.

³⁸Priftërinjtë do t'u sjellim brumin që bëjmë prej drithit të parë të vitit, si dhe frutat më të mira të pemëve tona, verën e parë dhe vajin e parë. Të gjitha këto dhurata do t'i sjellim në depot e Tempullit të Perëndisë sonë.

Nga fshatrat tona do të sjellim te levitët që përgjigjen për mbledhjen e kontributeve, një të dhjetën e prodhimeve tona të fushës. ³⁹Kur sillen këto një prift, pasardhës i Aharonit, duhet të jetë i pranishëm. Prej

këtyre kontributeve, levitët do të heqin një të dhjetën për Tempullin e Perëndisë sonë dhe do ta sjellin në depot e caktuara për rezerva ushqimore. ⁴⁰Levitët duhet të çojnë në këto depo të gjitha kontributet e drithit, të verës së re dhe të vajit. Atje gjenden të gjitha enët për shërbimin në Tempull; atje rrinë priftërinjtë që janë me shërbim, rojtarët e portave dhe këngëtarët. Ne nuk do ta lëmë pas dore Tempullin e Perëndisë sonë.

Lista e banorëve të Jerusalemit

11 Kryetarët e popullit u vendosën në Jerusalem. Prej pjesës tjetër të popullit u caktua me short një në çdo dhjetë familje, të banojë në Jerusalem, në qytetin e shenjtë. Familjet e tjera duhej të rrinin në qytetet dhe në fshatrat e tyre. ²Çdo familje që u vendos vullnetarisht në Jerusalem, u lavdërua publikisht.

³Edhe në qytetet e tjera të Judesë banonin izraelitë, bashkë me priftërinjtë, levitët, shërbëtorë të Tempullit dhe me pasardhësit e shërbëtorëve (shtetërorë) të Solomonit. Secili kishte tokën e vet në qytet.

Kryetarët e provincës, që banonin bashkë me njerëzit e tyre në Jerusalem, ishin si vijon:

⁴Nga fisi i *Judës*: Ataja, biri i Uzijës: rridhte nga Pereci, biri i Judës, nëpërmjet Zakarisë, Amarjës, Shefatjës dhe Mahalelit; ⁵Maaseja, biri i Baruhut; rridhte nga Shela, biri i Judës nëpërmjet Kolhoses, Hazajës, Adajës, Jojarivit dhe Zakarisë. ⁶Në Jerusalem banonin gjithsej 468 pasardhës të Percit. Ata ishin të gjithë burra të aftë për luftë.

⁷Nga fisi i *Benjaminit*: Sallu, biri i Meshullamit; të parët e tij të tjerë, të renditur duke filluar nga poshtë, ishin: Joedi, Pedaja, Kolaja, Maaseja, Itieli dhe Isaia; ⁸përveç këtyre ishin edhe Gabai dhe Sallai, që bënë gjithsej 928 veta. ⁹Udhëheqësi i të këtij grupi ishte Joeli, biri i Zihriut; Juda, biri i Senuas, ishte guvernatori i dytë i qytetit.

¹⁰Nga *priftërinjtë*: Jedaihu, biri i Jojarivit dhe nipi i Jahinit; ¹¹Seraja që përgjigjej për Tempullin; të parët e tij ishin Hilkiya, Meshullami, Cadoku, Merajoti dhe Ahituvi. ¹²Nga farefisi i tyre ishin 822 veta që kryenin shërbimin në Tempull. Adaja, biri i Jerohamit; të parët e tij të tjerë ishin Pelalja, Amciu, Zakaria, Pashhuri dhe Malkija. ¹³Nga ky farefisi ishin 242 kryetarë familjesh. Amahsai, biri i Azarelit; të parët e tij të tjerë quheshin Ahzai, Meshillemoti dhe Imeri. ¹⁴Prej këtij farefisi ishin 128 burra të aftë për luftë. Udhëheqësi i tyre ishte Zavdieli, biri i Hagedolimit.

¹⁵Nga *levitët*: Shemaja që rridhte, duke filluar nga poshtë, nga: Hashuvi, Azrikami, Hashavja dhe Buniu;

¹⁶Shabetai dhe Joshavadi, kryetarë klanesh që drejtonin shërbimin e jashtëm të Tempullit; ¹⁷Matanja, biri i Mihës dhe nipi i Zavdiut, një pasardhës i Asafit; ai drejtonte këndimin e lavdërimit dhe, në kohën e lutjes, fillonte thirrjen e falënderimit; Bakkukja, prej farefisit të tij, njëri ishte zëvendësi i tij; Avda, biri i Shamuas dhe nipi i Galalit, pasardhës i Jedutunit. ¹⁸Në qytetin e shenjtë banonin gjithsej 284 levitë.

¹⁹*Rojtarët e portave*: Akuvi dhe Talmoni, si dhe farefisi i tyre, që ruanin portat e Tempullit, gjithsej 172 veta.

²⁰Izraelitët e tjerë, duke përfshirë edhe priftërinjtë dhe levitët, banonin në tokat e tyre, në lokalitetet e tjera të Judesë.

²¹Shërbëtorët e Tempullit banonin në Jerusalem, mbi Ofel. Ata punonin nën mbikëqyrjen e Cihës dhe Gishpës.

²²Kryetarët e levitëve në Jerusalem ishte Uziu, biri i Baniut; të parët e tij më të hershëm ishin Hashavja, Matanja dhe Miha. Ai u takonte pasardhësve të Asafit, që përgjigjeshin për muzikën dhe këndimin në kohën e shërbesës fetare. ²³Një urdhëresë mbretërore e rregullonte shërbimin e tyre për çdo ditë.

²⁴Petahja, biri i Meshezavelit, pasardhës i Zerahut, birit të Judës, përfaqësonte izraelitët para perandorit të Persisë.

Vendbanimet jashtë Jerusalemit

²⁵Njerëzit prej fisit të Judës banonin në qytetet që vijnë: Kirjat-Arva, Divoni dhe Kavzeeli me fshatrat dhe me fermat përkatëse, ²⁶Jeshua, Molada, Bet-Peleti, ²⁷Hacar-Shuali, Beersheva me fshatrat e tyre,

²⁸Ciklagu, Mehona me fshatrat e tyre, ²⁹Ein-Rimoni, Cora, Jarmuti, ³⁰Zanoahu, Adullami me lokalitetet përkatëse, Lakishi dhe krahina përkatëse, si dhe Azeka dhe fshatrat e veta. Territori ku u vendosën njerëzit prej fisit të Judës shtrihej nga Beersheva në jug, deri në Luginën e Hinomit në veri.

³¹Vendbanimet e njerëzve të fisit të Benjaminit ishin: Geva, Mikmasi, Aja, Bet-Eli me fshatrat e tyre,

³²Anatoti, Novi, Ananeja, ³³Hacori, Rama, Gitajimi, ³⁴Hadidi, Cevoimi, Nevallati, ³⁵Lodi, Ono dhe Lugina e Zejtarëve. ³⁶Disa grupe levitësh nga territori i Judës u vendosën në territorin e Benjaminit.

Lista e priftërinjve dhe e levitëve

12 Priftërinjtë dhe levitët që vijnë u kthyen në atdhe nga robëria bashkë me Zerubavelin, birin e Shealtielit, dhe me Jeshuan.

²⁻⁷*Priftërinjtë*: Seraja, Jeremia, Ezra, Amarja, Malluhu, Hatushi, Shehanja, Rehumi, Meremoti, Ido, Ginetoni, Avija, Mijamini, Maadja, Bilga, Shemaja, Jojarivi, Jedaja, Sallui, Amoku, Hilkiya dhe Jedaja. Këta ishin priftërinjtë kryesorë dhe bashkëpunëtorët e tyre në kohën e shërbimit të Jeshuas.

⁸⁻⁹Levitët; Jeshua, Binui, Kadmieli, Sherevja, Juda dhe Matanja. Këta përgjigjeshin për këndimin. Përveç tyre, Bakbuku dhe Uniu. Ata dhe farefisi i tyre formonin korin që këndonte antifonikisht.

Pasardhësit e kryepriiftit Jeshua

¹⁰Jeshua ishte ati i Jojakimit, biri i të cilit quhej Eljashiv. Pastaj vijonin Jojada, ¹¹Jonatani dhe Jadua.

Kryetarët e klaneve priftërore

¹²²¹Kur Jojakimi ishte kryepriift, burrat që vijojnë ishin kryetarët e klaneve të tyre (priftërore):

Meraja ishte kryetar i klanit të Serajës, Hananija i klanit të Jeremisë, Meshullami i klanit të Eزرës, Johanani i klanit të Amarjas, Jonatani i klanit të Malluhut, Josefi i klanit të Shevanjës, Adna i klanit të Harimit, Helkai i klanit të Meremotit, Zakaria i klanit të Idos, Meshullami i klanit të Ginetonit, Zihriu i klanit të Avijës, N. i klanit të Mijaminit, Piltai i klanit të Moadjës, Shamua i klanit të Bilgës, Jonatani i klanit të Shemajës, Matenai i klanit të Jojarivit, Uziu i klanit të Jedajës, Kallai i klanit të Salluit, Everi i klanit të Amokut, Hashavja i klanit të Hilkijsë, Netaneli i klanit të Jedajës.

²²Në kohën e shërbimit të kryepriiftërinjve Eljashiv, Jojada, Johanani dhe Jadua dhe të mbretërimit të perandorit persian Dari, ♦ u regjistruan kryetarët e levitëve dhe të priftërinjve.

²³Kryetarët e klaneve u regjistruan në analet, por vetëm deri në kohën e shërbimit të Johananit, nipit të Eljashivit.

²⁴⁻²⁵Levitët u organizuan në grupe, nën mbikëqyrjen e Hashavjës, Jeshuas, Binuit dhe Kadmielit. Ata dhe farefisi i tyre, Matanja, Bakbukja dhe Obadja formonin dy kore që e lavdëronin dhe e falënderonin Perëndinë me këndim antifonik sipas rregullit të Davidit, njeriut të Perëndisë.

Meshullami, Talmoni dhe Akuvi ishin rojtarë portash; ata ruanin magazinat pranë portave të Tempullit.

²⁶Të gjithë këta njerëz ishin bashkëkohësit e Jojakimit, birit të Jeshuas dhe nipit të Jocadikut, të guvernatorit Nehemija, dhe të Ezerës, priftit dhe përfaqësuesit mbretëror për çështjet lidhur me Ligjin e Zotit.

♦ [Darius III \(338-331\)](#)

Shugurimi i murit të qytetit

²⁷Nehemija gjithashtu raportoi: Për shugurimin e murit të qytetit dërguam të lajmëronin levitët në mbarë vendin të vinin në Jerusalemin. Ata kishin për detyrë ta shoqëronin festimin me këngët e lavdërimit dhe me muzikë, duke u rënë cimbeleve, harpave dhe lahutave. ²⁸⁻²⁹Këngëtarët erdhën nga fshatrat rreth Jerusalemit, ku kishin ngritur banesa për familjet e tyre, si dhe nga krahina e Netofës, Bet-Gilgalit, Gevës dhe Azmavetit. ³⁰Priftërinjtë dhe levitët u spërkatën vetë me ujë pastrimi, pastaj spërkatën edhe popullin, murin dhe portat.

³¹Pastaj urdhërova që të ngjiteshin në mur kryetarët e Judesë dhe formova dy kore festimi. I pari hipi në mur në anën e djathtë, drejt Portës së Plehut. ³²Pas këngëtarëve shkoi Hoshaja me gjysmën e kryetarëve.

³³³⁶Pastaj shkuan priftërinjtë Azarja, Ezra, Meshullami, Juda, Benjamini, Shemaja dhe Jeremia. Ata u binin brirëve sinjalizuese. Pas tyre erdhën levitët: Zakaria, që rridhte nga Asafi, nëpërmjet Jonatanit, Shemajës, Matanjës, Mikejës dhe Zakurit, si dhe farefisi i tij Shemaja, Azareli, Milalai, Gilalai, Maai, Netaneli, Juda dhe Hananija. Në krye të tyre shkante Ezra, përfaqësuesi mbretëror për çështjet lidhur me Ligjin e Perëndisë. Ata mbanin instrumente me tela, siç u kishte rënë dikur Davidi, njeriu i Perëndisë.

³⁷Pranë Portës së Burimit, ata u larguan nga muri, u ngjitën shkallëve që cojnë lart në qytetin e Davidit dhe arritën në Portën e Ujit, në lagjen lindore të qytetit, duke kaluar pas pallatit të dikurshëm të Davidit.

³⁸Korin e dytë të festimit me gjysmën tjetër të kryetarëve, shoqërova vetë. Ne hipëm në mur në drejtim të kundërt të Portës së furrës dhe nga ana e «Murit të Gjerë», ³⁹pastaj kaluam nëpër Portën e Efraimit, Portën e Jeshanës, Portën e Peshqve dhe më tej, duke kaluar pranë Kullës së Hananelit dhe «Kullës së Një-qindshit» deri në Portën e Deleve. U ndalëm para Portës së Rojtarëve.

⁴⁰⁴²Pastaj, të dy koret u radhitën në oborrin e parë të Tempullit. Pranë meje qëndronin, përveç gjysmës tjetër të kryetarëve, edhe priftërinjtë: Eljakimi, Maaseja, Mijamin, Mikeja, Eljoenai, Zakaria dhe Hananja me brirë sinjalizues. Pranë tyre qëndronin levitët Maaseja, Shemaja, Elazari, Uzi, Johanani, Malkija, Elami dhe Ezeri. Në drejtimin e Jizrahjës këngëtarët filluan këngën e tyre të lavdërimit.

⁴³Në fund, u therën një sasi e madhe flish për darkën e fljimit. Të gjithë u gëzuan, sepse Perëndia kishte bërë që puna e tyre të përfundonte me sukses. Edhe gratë e fëmijët u gëzuan dhe brohoritja e festës u dëgjua gjer larg.

Furnizimi i priftërinjve dhe i levitëve

⁴⁴Pastaj u emëruan mbikëqyrësit e magazinave, ku ishin ruajtur të gjitha rezervat dhe kontributet, pjesa e parë e të korrave dhe e dhjeta e të gjithë prodhimit. Nga gjithçka që ishte korrur në fushat rreth qyteteve, duhej sjellë në magazina pjesa e caktuar si kontribut për priftërinjtë dhe levitët. Judeasit ishin vërtet shumë të kënaqur me priftërinjtë dhe levitët që ishin me shërbim, ⁴⁵sepse këta e kryenin vazhdimisht

shërbimin dhe i bënin të gjitha ritet e shenjta. Edhe këngëtarët dhe rojtarët e portës e kryenin shërbimin e tyre sipas rregullave të caktuara nga Davidi dhe nga i biri, Solomoni. ⁴⁶Atëherë, në kohën e Davidit, Asafi ishte kryetar i këngëtarëve që e lavdëronin dhe e falënderonin Perëndinë me këngët e tyre. ⁴⁷Në kohën e Zerubabelit dhe në kohën e Nehemijës këngëtarët dhe rojtarët e Tempullit jetonin me kontributin që u jepnin izraelitët çdo ditë. Populli i sillte kontributet te levitët, dhe levitët u jepnin priftërinjve pjesën e tyre të caktuar.

Reformat e Nehemijës

13 Atëherë i lexoja popullit pjesë me zë të lartë nga Ligji i Moisiut. Një ditë, duke lexuar, arritëm te rregulli që thotë se asnjë amonasi ose moavasi nuk i lejohet t'i përkasë popullit të Perëndisë.

²Amonasit dhe moavasit, në të vërtetë, kur izraelitët dolën nga Egjipti, nuk kishin pranuar t'u jepnin për të ngrënë e për të pirë. Madje moavasit i dhanë edhe të holla Bilamit, që t'i mallkonte izraelitët. Por Perëndia jonë e shndërroi këtë mallkim në bekim. ³Kur izraelitët e dëgjuan fragmentin nga Ligji, i përjashtuan të gjithë të huajt prej gjirit të tyre.

⁴⁻⁵Kohë më parë kishte ndodhur diçka. Prifti Eljashiv, që përgjigjej për dhomat anësore të Tempullit, kishte vënë në dispozicionin e farefisit të tij, Tovijës, një dhomë të madhe në zonën e Tempullit. Më parë atje ishte ruajtur mielli për blatimin drithor, temjani e enët e Tempullit, si dhe kontributet prej drithit, verës së re dhe vajit të ullirit që u takonte levitëve, këngëtarëve dhe rojtarëve të portave, duke përfshirë edhe pjesën e caktuar për priftërinjtë. ⁶Ngjarja ndodhi kur unë nuk isha në Jerusalem. Vitin e 32-të të mbretërimit të perandorit Artakserks, isha kthyer në Babilon, në oborrin mbretëror. Pas pas disa kohësh kërkova leje të kthehesha përsëri në Jerusalem. ⁷⁻⁸Sapo u ktheva në Jerusalem, pashë se ç'kishte bërë Eljashivi. U zemërova që ai i kishte dhënë Tovijës një dhomë në oborrin e parë të Tempullit, dhe dhashë urdhër të nxirrej jashtë gjithçka që i takonte Tovijës. ⁹Pastaj dhashë urdhër t'i pastronin dhomat dhe në to të futnin përsëri enët e Tempullit dhe bashkë me to, miellin për blatimin drithor dhe temjanin.

¹⁰Gjithashtu, mora vesh se këngëtarët dhe disa levitë të tjerë e kishin lënë shërbimin e tyre në Tempull dhe kishin shkuar në fushë, sepse populli nuk ua kishte dhënë kontributet që u takonin. ¹¹Atëherë i qortova kryetarët e rretheve dhe i pyeta: «Përse lejoni që të lihet pas dore Tempulli?» Pastaj dërgova t'i merrnin levitët dhe i vura përsëri në punë. ¹²Që atëherë judeasit filluan të sillnin përsëri në magazina të dhjetën e drithit, të verës së re dhe të vajit të ullirit. ¹³Mbikëqyrjen e rezervave ia besova priftit Shelemja, protokollistit Cadok dhe levitit Pedaja. Si ndihmës u vura në dispozicion Hananin, birin e Cakurit dhe nipin e Matanjës. Ata ishin të njohur si njerëz besnikë, prandaj iu dhashë detyrën që, rregullisht, t'u ndanin rezervat ushqimore shokëve të tyre.

¹⁴Mbaj mend gjithçka, o Perëndia ime, mos harro çfarë të mirash kam bërë për hir të Tempullit dhe për hir të shërbimit që kryhet atje!

¹⁵Njëherë pashë në Jude disa njerëz që po punonin ditën e shtunë dhe po shtypnin rrushin me shtypëse. Disa të tjerë i ngarkonin gomarët e tyre me drithë, verë, rrush, fiq e sende të tjera dhe i sillnin në Jerusalem. Unë i paralajmërova të mos shitnin asgjë prej këtyre sendeve ditën e shtunë. ¹⁶Në Jerusalem ishin vendosur disa njerëz prej Tirit, që futnin në qytet peshq dhe mallra të tjera dhe ua shitnin banorëve të Jerusalemit. ¹⁷Prandaj i qortova kryetarët e Judesë dhe u thashë: «Shikoni se ç'keni bërë! Ju e përdhosni të shtunën! ¹⁸Kështu bënë edhe të parët tuaj, prandaj Perëndia bëri që të binin mbi ne dhe mbi qytet të gjitha këto fatkeqësi. Mos doni që të shtohet zemërimi i tij ndaj Izraelit nga përdhosja e së shtunës?»

¹⁹Për këtë, dhashë urdhër t'i mbyllnin portat e Jerusalemit në mbrëmjen para së shtunës, porsa të fillonte të errësohej në korridoret e portave, dhe t'i hapnin përsëri vetëm pas kalimit të së shtunës. Te portat vura disa burra, që të mos lejonin të futeshin mallra në qytet të shtunën. ²⁰Tregtarët dhe shitësit e tjerë, që merreshin me gjithfarë mallrash, e ngritën disa herë fushimin e tyre para Jerusalemit. ²¹I paralajmërova: «Përse fushoni të shtunën para murit të qytetit? Në qoftë se kjo përsëritet, do të jap urdhër t'ju arrestojnë.» Që atëherë ata nuk u afruan më të shtunën. ²²Levitëve u dhashë urdhër që t'i ruanin portat, që të respektohej e shtuna si ditë e shenjtë; u thashë të përgatiteshin siç duhet për këtë detyrë. Mendo edhe për këto vepra, o Perëndia ime, ki mëshirë për mua; ti je gjithnjë plot mëshirë!

²³Atëherë zbulova edhe disa judeas që ishin martuar me gra prej Ashdodit, Amonit dhe Moavit. ²⁴Gjysma e fëmijëve të tyre flisnin në gjuhën e Ashdodit ose në një gjuhë tjetër, por gjuhën e Judesë nuk e dinin. ²⁵I qortova burrat, i shava, disa prej tyre i rraha dhe ua shkula flokët.

Pastaj urdhërova që të betoheshin para Perëndisë se nuk do t'i martonin bijtë, ose bijat e tyre me njerëz të popujve të huaj. ²⁶U thashë: «Ju e dini se mbreti Solomon ka dështuar pikërisht në këtë çështje. Asnjë nga mbretërit e popujve të tjerë nuk mund të krahasohej me të. Perëndia e donte dhe e caktoi mbret mbi mbarë Izraelin. Një mbret të tillë e shtynë në rrugë të gabuar gratë e tij të huaja. ²⁷Dhe për ju thuhet se keni bërë po atë padrejtësi, duke u martuar me gra të huaja. Kështu keni dalë të pabesë ndaj Perëndisë sonë!»

²⁸Jehojada, biri i kryepriftit Eljashiv, kishte një bir që ishte martuar me një bijë të horonasit, Sinuballitit. Për këtë e përjashtova (nga gjiri i popullit).

²⁹Mos harro, o Perëndia ime, se këta njerëz e kanë përdhosur priftërinë dhe e kanë shkelur besëlidhjen që ke bërë me ti priftërinjtë dhe levitët!

³⁰Kështu e pastrova popullin tonë nga të gjitha pjesët e huaja. I emërova përsëri priftërinjtë dhe levitët, që do të ishin në shërbimin e tyre; secilit i dhashë udhëzimet e shërbimit.

³¹Rregullova edhe marrëveshjen për furnizimin me dru djegie, dhe me prodhimet e para bujqësore. Më përkujto, o Perëndia ime, për të gjitha këto dhe më daltë mbarë!